

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

1

2016

39 Kč / 1,60 €

Rapper ENVEJ
„KDO ŽIJE S BOHEM,
MÁ MNOHEM VÍC“

**Odebírání
dětí kvůli
víře? /16**

**Uprchlíci
a biblická
proroctví /20**

**Platit
desátky? /23**

6 Sny, odvaha, adrenalin 10 let Rádia 7

8 „Rád pozoruju oblohu“ říká rapper Envej

z příštího čísla

rozhovor s Petrem Húštěm

- o rodině, vedení mládeže, festivalu United a vztahu k církvi

téma: Chvalte ho zpěvem

- Tomáš Najbrt: Proměny církevní hudby v dějinách
- Chvály ve vícegeneračním sboru
- John de Jong: Proč lidé nezpívají?
- Kateřina Hodecová: Uctívání není jen hudba

13 Lelkující anděl? příběh čtenářky

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 „Ten správný“ výklad Bible

Dan Drápal

ze života církve

6 Sny, odvaha, adrenalin

Kateřina Hodecová

rozhovor

8 Předávat zprávu, že Bůh nabízí víc

Envej, Lucie Švábová,
Tomáš Coufal

můj příběh

11 Zlomené, či nezlomené obratle?

Marie Hovorková

13 Lelkující anděl?

Markéta Helešicová

13 Namodralé miminko, žádný pláč...

Eva Watson-Jones

pokoj s Izraelem

14 Město, o které se přetahuje celý svět

Ulrich W. Sahm

15 „Znamení poslední doby“

Johannes Gerloff

křesťan a společnost

16 Odebírání dětí – další kapitola

Dan Drápal

17 Zpověď blogera

David Novák

18 Příběhy z Donbasu

Jiří a Naďa Kašparovi

nad Bibli

20 Evropa a uprchlíci

Michal Klesnil

pro vedoucí

22 Jak ve sboru rozvíjet správný vztah k penězům

Redina Kolaneciová

povídka

24 Žena bláhová

Marylina Adamcová

recenze

25 Moravské exulantky v Ochranově

Ivana Kultová

25 Lásky a úcty

Hana Pinknerová

26 Miroslav Grunberg: Větrný mlýny

Tomáš Coufal

18 Válka na východě Ukrajiny Evangelikálové v ilegality

ŽIVOT VÍRY

ročník 27 / leden 2016
cena 39 Kč / 1,60 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Blíží informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbh>

Distribuce pro zdravotně postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem. Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>
Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

přestože nepíšu politický článek, politikou začínám. Bomby z letadel NATO přinesly v Lybii před čtyřmi lety vítězství opozice a potupný lynč hasnoucího diktátora, jehož ubití někdo pohotově natočil mobilním telefonem. Nad tím, že došlo k bombardování Kaddáfího pozic západními zbraněmi, jsem nechápavě kroutil hlavou. Pokládal jsem to za fatální chybu ne proto, že bych cítil třeba jen stín sympatií k muži, který protiprávně uchvátil moc v zemi a dokázal ji násilím držet rekordní desítky let, k podporovateli terorismu zodpovědného za smrt stovek lidí. Bylo mi jasné, že po likvidaci tohoto arcilotra nastane v Libyi bezvládní, resp. období vlády lůzy a nestability s mnohem větším počtem obětí. Kaddáfího režim se v posledních 10 letech vyvíjel spíše k lepšímu, po jeho smrti se země propadla do chaosu.

Několikrát jsem v diskusi proti různým Čechům i Anglosasům hájil intervenci NATO v Iráku v roce 1990. Saddám Husajn byl diktátor zodpovědný za smrt tisíců lidí. Navíc vojensky napadl sousední stát. Těšilo mě, že byl odstraněn. Byl jsem si jistý tím, že ho nikdo horší nahradit nemůže. Jeho po-prava byla rovněž zachycena vlezlým mobilem a její záznam pak s požitkem konzumovaly stamiliony obyvatel planety.

Pak se ukázalo, že odůvodnění, které vojenský zásah ospravedlňovalo, a sice existence skladů zbraní hromadného ničení, bylo zřejmě liché. Dobře, říkal jsem si, aspoň byly zachráněny tisíce Kurdů, které Saddám rád průběžně nechával vy-vražďovat. Odpůrci invaze NATO nemají zkušenosti s totalitním režimem – tak jsem si vysvětlo-val pacifismus svých některých anglických i amerických přátel.

Po patnácti letech nicméně musím svým le-vicovým známým dát za pravdu. Likvidace dik-tátorského režimu vnesla do oblasti dlouhodo-bou nestabilitu, a i když to zní překvapivě, vytvo-řila podmínky pro vznik superzla – Islámského státu. Nemají oba momenty nedávných dějin spo-lečného víc, než že byla smrt obou diktátorů na-hrána na mobilní telefon? Ani v jedné ze zemí zasa-žených arabským „jarem“ se situace nezlepšila, ný-brž zhoršila.

Přestože v případě vývoje v Libyi i Iráku existují vážné shody, musím konstatovat také jeden rozdíl. Situaci v Libyi jsem dokázal správně vyhodnotit téměř okamžitě, zatímco ve věci Iráku jsem se mýlil skoro patnáct let.

Chť bych každého včetně sebe varovat před pří-liš výraznou obhajobou některých politických ná-zorů, například na situaci na Blízkém východě, na uprchlíky, na občanskou válku na Ukrajině nebo na minulého či současného českého prezidenta.

Předně bychom měli být opatrní a uvědomovat si, že se můžeme snadno mýlit. Nejsme politologové, nejsme pracovníci tajných služeb, nejsme u zdrojů, kde se „vaří“ česká nebo zahraniční politika. Spoustu toho, co někteří křesťané tvrdí, vědět nemo-hou, leda že by měli prorocké zjevení. I když si mo-hou myslet, že ho mají, ještě to neznám, že ho opravdu mají. Ale i kdybychom prorocké zjevení měli, neznám, že přece, že nemáme být pokorní nebo že máme své zjevení druhým vnučovat.

Držet se zpátky, to je jedna věc. Druhá věc je umět uznat chybu. Bratr, kterého si vážím, na jed-nom shromáždění prohlásil, že se nevdívá, že Rusko zabralo Krym, když si tam NATO plánovalo vy-budovat základnu. Napsal jsem mu, že NATO na Krymu základnu stavět neplánovalo a že uvěřil podvržené tendenční zprávě. Jeho odpověď mě pře-kvapila: Prý to uvádějí dva weby, což potvrzuje, že je to pravda. Jako novinář musím zkoumat zprávu, i kdyby se objevila na řadě seriózních webů.

Je potřeba odhalit, do jaké míry jsou weby, které zprávu uvádějí, na sobě závislé. Je také nutné hle-dat zdroj zprávy a její nezávislé potvrzení. To, že je nějaká zpráva uvedena na dvou webech, nezna-mená pro její potvrzení vůbec nic. Potřebujeme být připraveni ochotně uznat chybu.

Nezdůvodňujeme své názory na dílčí kauzy poli-tiky nebo novodobé historie teologií nebo eschato-

Lynčování prezidentů

logií. Za pár desítek let, které věřím, jsem se setkal se dvěma módními názory na Antikrista: V 70. a 80. letech vévodil názor, že jím bude vládce v So-větském svazu, podle trendu posledních let to má být muslim, který sjednotí islámské státy. O pár de-sítek let dříve byl jako Antikrist populární Adolf Hitler, pro Jana Milíče z Kroměříže ve 14. století to zase byl císař, konkrétně Karel IV., no a v období mezi římským císařem a Hitlerem byl většinovým kandidátem na Antikrista papež.

Svatý Pavel jasně psal o tom, že Antikrist po-vstane, a taky, jak se pozná, že je to zrovna ten s velkým „A“. Ve světle toho, co psal, se mi různé ty duchovní výklady, kdo jako že ten Antikrist zaru-čeně je, jeví jako směšné. Hitler už to prostě asi ne-bude. Podobně chatrné teologické úvahy nás mohou vést k nejrozumnějšímu politickému názoru.

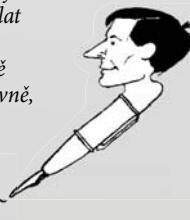
Věk úcty mezi lidmi je dát druhému prostor vy-jádřit názor. Znamená to mít úctu k tomu, kdo za-stává opak toho, co Ty. Dovolíš mu vyslovit, co si opravdu myslí? U některých příznivců i odpůrců současného i minulého českého prezidenta svobodu vyjádřit svůj názor nemám. Vím, že by je to popu-dilo. Mám tu smůlu, že jak Václava Klause, tak Miloše Zemana hodnotím v něčem pozitivně a v ně-čem negativně. Znamená to, že se nezavdávám ani příznivcům, ani odpůrcům. Trápí mě, že o někte-rých tématech nemohu otevřeně mluvit s lidmi, které mám rád, které dlouho znám a kterých si z dobrých důvodů vážím.

Pokud se nebudeme řídit těmito jednoduchými pravidly, která jsou sice biblická, ale respektují je i slušní lidé, kteří Bibli jako autoritu neberou, do-staneme se na úroveň české hospody nebo pražské kavárny (u toho druhého termínu jsem si dovolil citovat pana prezidenta Miloše Zemana, i když nikdo z Hradu nedokázal upřesnit, co tím pan prezident vlastně míní).

Bolí Tě počítat s tím, že se ve svých politických názorech můžeš mýlit? Nejsi ochoten uznat, že pro některé své názory nemáš dostatek důkazů? Myslíš si o lidech, kteří našeho pana prezidenta, ať už toho předminulého, minulého či současného, vidí jinak než Ty, že jsou divní? Na takové chování bychom si měli dávat safraportský pozor. Čím méně nových lidí službou našeho společenství přichází ke Kristu, tím jsme náchylnější k tomu, abychom se v méně podstatných otázkách vymezovali proti druhým. Přitom správná reakce na to, že můj sbor neroste nebo že roste pomalu, je volat k Bohu o milost.

Do nového roku Ti přeju tvořivě kritické přemýšlení o politice, a hlavně, aby Tvůj hlas nebylo slyšet v české hospodě, ale v nebi.

Tomáš Dittrich

„Ten správný“ výklad Bible

Dan Drápal

Jak poznám, kdo vykládá Písmo správně? Tuto otázku mi zaslal jeden z mých čtenářů, jenž je zřejmě vystaven tlaku několika „vykladačů Písma“, kteří se mezi sebou nemohou shodnout. Jeho otázka zní, jak Písmu správně porozumět, ale jak poznat, který z vykladačů má pravdu.

Bob Goff popisuje ve své nádherné knížce „Láska konající“ dva křesťany, kteří spolu vedli dlouholetý spor o výklad Písma. Píše, že na sebe chrlili verše z Písma jako dávky z kulometu. Biblické slovo pro ně bylo v jistém smyslu mečem (srov. Žd 4,12), ovšem tímto mečem nebojovali proti Zlému, ale proti sobě navzájem.

Boží slovo pro nás ale nechce být ani kulometem, ani municí. Chce nám být chlebem života. Chce být vodou, která nás občerství. V první řadě nejde o to, abychom se přiklonili k jednomu vykladači (a rovněž se odklonili od druhého). Jde o to, abychom se sami sytili Božím slovem a hledali vlastní porozumění.

V Písmu je spousta pasáží, kterým nerozumím. A vůbec mě to netrápí. Proč? Popíšu hned několik důvodů.

Skryté věci patří Bohu

Začnu anekdotou. Šestiletá holčička odmítala jít do nedělní školy. Když se jí tatínek ptal, proč, odpověděla velmi moudře: „Už toho vím mnohem víc, než dělám.“ Nemyslím si, že to byl důvod, proč nechodit do nedělní školy, ale holčička dost přesně vystihla naši situaci. Většina křesťanů nemá problém s tím, že by Bibli málo rozuměla, ale s tím, aby podle Božího slova žila. Jen si vezmeme třeba slovo „Nesudte, abyste nebyli souzeni.“ (Mt 7,1) To se během minuty naučí nazpaměť každý, kdo jen trochu chce. A bude si to pamatovat do konce života. S čím bude mít větší problém – s tím, že toto slovo nebude znát, nebo s tím, že toto slovo nebude žít? Podobně je tomu s Desaterem. Je problémem křesťanů to, že si ho nedokážou zapamatovat, nebo spíše to, že ho nedodrží?

Byla doba, kdy jsem už měl Bibli přečtenou, Nový zákon dokonce v řeckém originále, ale neznal jsem Pána Ježíše. Pak jsem prožil obrácení, a začal jsem Písmo číst úplně nově. Přestože jsem měl vystudovanou teologii a přestože jsem se stal Božím synem, spouště věci v Písmu jsem nerozuměl. Jednou mi ale v Písmu zaskvětil verš z Deuteronomie (5M 29,28): *Skryté věci patří Hospodinu, našemu Bohu, odhalené pak nám a našim synům až navěky, abychom plnili všechna slova tohoto zákona.* Vlastně se to týká toho, o čem jsem již psal: Jsou věci, které jsou nám skryté, kterým zatím nerozumíme. Ale ledacos je nám z Písma již odhaleno. Nechme to, co je nám skryté, Bohu, a pilně plňme to, co je nám již z Božího slova zjeveno.

Farizeové měli přesně nastudováno, jak to bude s Mesiášem, a když přišel, nepoznali ho.

Čtěme Písmo s modlitbou, snažme se porozumět, ale pokud nám něco zůstává skryto, netrapme se tím. Vícekrát jsem během svého křesťanského života zažil, že najednou jsem určité místo z Písma pochopil. Bylo to zpravidla v situaci, které se dané biblické místo týkalo. Dokud jsem do té situace nedospěl, nerozuměl

krátce

◆ **Čtvrtstoletí Mokonů.** Výroční modlitební konference KMS Mokon se 20. a 21. listopadu konala poštadavacé (šlo o 20. ročník, v určitých letech se konaly dva Mokon), tentokrát v prostorách CB Praha–Černý Most. Z různých koutů Česka přijelo 70 účastníků z osmi denomonací (AC a AC CBH, CB, ČČSH, ČCE, ECM, KS, Nová naděje, SZ) a čtyř nedenominačních sborů. Mezinárodní punc dala setkání přítomnost Jana Nováka z Christliches Zentrum Herrnhut a propuštěného běloruského politického vězně Jauhena Vaskoviče. Přímluvy se v pátek zaměřily na Izrael, hazardní průmysl a šíření evangelia (kurzy Alfa, Hus na středních školách). Na modlitby v místě konání konference navázal noční modlitební výjezd tří skupin na konkrétní místa v Praze. V sobotu se modlitby zaměřily na oblast sexuální nečistoty a ducha smilstva, problematiku uprchlíků nebo na ochranu rodin (mateřství, rodičovství, proti rozvodům). Jeden modlitební blok byl věnován prorockým Jamese Golla o domech chval a domech uzdravení. Konferenci moderoval předseda KMS Lubomír Ondráček. Významnou součástí akce byly tradiční chvály, tentokrát v podání pražské skupiny Beracha.

◆ **Indiánský náčelník v Suchdole.** V půli listopadu se Suchdol nad Odrou, odkud před třemi sty lety odešli

pronásledovaní křesťané založit Herrnhut (Ochranov), stal středem pozornosti kvůli mezinárodnímu etnografickému projektu Manhattan Connection. Tým sestavený z etnografů, historiků a filmového štábu z Mnichova zavezl do Suchdola skupinu kanadských Delawareů, kteří pátrají, jak se ocitli v Kanadě, daleko od svých původních lovišť na Manhattanu. Chtěli navštívit rodiště Davida Zeisbergera, který je odvedl z dosahu civilizace bílých v Pennsylvánii, a tím je zachránil před osudem jiných indiánských kmenů. Po blíž Detroitu na řece Thames Zeisberger pro Delawarey založil osadu Fairfield, dnešní Moraviantown. V malé rezervaci tam jejich potomci žijí dodnes.

Členové společnosti Moravian a další obyvatelé Suchdola se s jejich náčelníkem Gregem Petersem z Moraviantownu a dalšími příslušníky kmene Delawareů setkali 16. 11. večer v místním kulturním domě. Před setkáním se promítal film David Zeisberger, apoštol indiánů.

◆ **Nové předsednictvo ERC.** Delegáti 12. valného shromáždění ERC zvolili 26. 11. nové předsednictvo. Předsedou ERC se opět stal předseda Rady CB Da-

niel Fajfr, prvním místopředsedou byl zvolen nový synodní senior ČCE Daniel Ženatý a druhým místopředsedou Petr Procházka, superintendent ECM. Uvedla to generální sekretářka ERC v ČR Sandra Genálová.

◆ **Čeští politici proti diskriminaci Izraele.** Rozhodnutí Evropské komise speciálně označovat výrobky z izraelských osad prohlásil premiér Izraele Benjamin Netanjahu za pokrytectví. „Toto rozhodnutí se týká Izraele, avšak nikoli dalších 200 konfliktů, které probíhají po celém světě. EU se rozhodla označovat pouze Izrael. Nejsme připraveni přijmout fakt, že Evropa nálepuje tu ze stran, která čelí teroristickým útokům,“ uvedl předseda vlády Státu Izrael.

Izraelské velvyslanectví v Praze přiblížilo Čechům svou pozici v prohlášení, které poskytlo agentuře ČTK: „Je velmi překvapivé, že v době extrémního chaosu a nestability na Blízkém východě, kdy

je Izrael terčem vlny teroristických útoků, považuje EU za vhodné přijmout vysoce politické a kontroverzní jednostranné směrnice proti Izraeli, který je jedinou stabilní demokracií v regionu.“ Izraelský velvyslanec v ČR Gary Koren se k problematice vyjádřil např. v rozhovoru pro MF Dnes: „Nám to připomíná žlutou hvězdu, jakou jsme museli nosit za války.“ Zároveň upozornil na to, s jakou lehkostí EU vychází vstříci Palestincům.

Příkaz Evropské komise označovat výrobky z osad vzbudil nesouhlas nejen u izraelských politiků. Kritiku vyjádřili i čeští poslanci a označili ho za „důkaz hluboce zakořeněné nenávisti některých politiků k jediné blízkovýchodní demokracii.“ Třináct set poslanců napříč politickým spektrem v čele s předsedou česko-izraelské skupiny v Poslanecké sněmovně Robinem Böhnišchem (ČSSD), místopředsedou vlády Pavlem Bělobrádkem (KDU-ČSL), místopředsedou dolní komory Parlamentu Janem Bartoškem (KDU-ČSL) a Petrem Gazdíkem (TOP 09 a Starostové) či místopředsedou Zahraničního výboru Sněmovny Pavlem Šrámkem (ANO) a šéfem poslaneckého klubu ODS Zbyňkem Stanjrou odmítají implementaci tohoto rozhodnutí v ČR. „Česká republika a její zástupci reprezentují v evropských strukturách v otázce blízkovýchodního konfliktu většinou racionální

jsem mu. Možná to bylo tím, že jsem je nepotřeboval. Ale jakmile jsem se dostal do situace, které se dané Boží slovo týkalo, Duch svatý mi ho připomněl.

Slovo nelze oddělit od Ducha. Duch svatý vedl ty, kdo Písmo zapisovali, ale stejně tak ho potřebujeme, abychom Slovu dobře rozuměli. Nemusím být arbitrem mezi dvěma bratry, kteří se přou o výklad nějakého biblického místa. Je důležité, abych se naplňoval Duchem svatým – on mi pak připomene Slovo, které je pro mě v dané situaci aktuální.

Jak je to s vytržením?

Pokud se dostaneme ve společenství do sporu o výklad Písma, položíme si otázku, zda se k tomuto sporu musíme vyjadřovat; zda po nás skutečně Bůh chce, abychom volili mezi dvěma stranami.

Netvrdím, že se v takové situaci nemůžeme ocitnout – sám jsem se v ní ocitl několikrát, a Ježíš v ní byl velmi často. Když se ho například farizeové ptali: „Je dovoleno propustit manželku z jakékoli příčiny?“, pak mu předložili otázku, o které se vedly letité spory. Podle jedné vykladačské školy zněla odpověď „ano“, podle druhé „ne“. Ježíš se přiklonil k přísnějšímu výkladu. Zatímco podle „liberálních“ farizeů mohl muž ženu propustit z jakékoli příčiny, podle „konzervativních“ pouze v případě smilstva. Ježíš v dané situaci zaujal jednoznačné stanovisko a podpořil „konzervativce“.

My se ale v podobné situaci ocitáme daleko méně často. A radím: Rozhodně takové situace

nevyhledáváme. Pokud nám Bůh svěří odpovědnost vedoucích v Božím lidu, nebudeme se jim někdy moci vyhnout, ale i pak platí, že je nemáme aktivně vyhledávat.

Mě se lidé například ptají, jak to bude s vytržením, a já bez rozpaků říkám, že nevím. Někteří lidé usoudí, že jsem málo duchovní člověk, ale mě to netrápí. Farizeové a zákoníci, kteří se považovali a byli považováni za duchovní, měli z Písma přesně nastudováno, jak to bude s Mesiášem, až přijde, ale když pak opravdu přišel, nepoznali ho. Přeji si, abych měl podíl na vytržení; to ale souvisí se stavem mého srdce víc než s tím, jestli znám odpověď na otázku, zda bude vytržení před Velkým souzením, během Velkého soužení nebo po něm. Proto se snažím více si hledět biblické výzvy „především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život“ (Př 4,23) než se snažit přinést odpovědi na všechny otázky, které nás nad Bibli napadnou.

Konečně zmíním ještě to, že celá řada míst v Písmu má dva i více výkladů, které se navzájem nevylučují. Nechci tím říci, že Písmo je „gumové“ a že ho můžeme natahovat, jak se nám zlíbí. Podle mé zkušenosti ale platí, že dva lidé mohou určitě místo z Písma pochopit značně odlišné (už proto, že jsou také v odlišné osobní situaci), a přitom nelze říci, že jeden by ho chápal správně a druhý nesprávně. Pamatujme na to, že smyslem Písma je, aby nám byl zjeven Ježíš Kristus (srov. J 21,30–31). S tímto vědomím

grafika Václav Lámr

JEN
JEŽÍŠ
JE
TVOJE
JEDINÁ
ZJEVENÁ
NADĚJE
A SPÁSA

a s touto touhou k Písmu přistupujeme – především sami za sebe. Budeme-li upřímní, Hospodin nás jistě nenechá zbloudit.

Mgr. Dan Drápal je teolog, překladatel a publicista; podílel se na Českém studijním překladu Bible.

pozici, vyvažující mnohdy extrémní diskurz debaty. Česko by se mělo podobně chovat i v případě prvního kroku k centrálně organizovanému bojkotu izraelských výrobků, takovou praxi hlasitě odmítnout a rozhodnutí Evropské komise neaplikovat.“

(Viz také články na str. 14 a 15.)

◆ **Velký pátek zase svátek.** Pokud bude zákon potvrzen prezidentem ČR, což se očekává, bude u nás Velký pátek dnem pracovního volna už v letošním roce. 2. 12. o tom nejtěsnější většinou rozhodli senátoři. Kdyby pro zákon nehlasovalo 38 lidí, ale třeba jen o jednoho méně, poslalo by ho to zpět do poslanecké sněmovny. Velký pátek byl svátkem v období první republiky, po staletích permanence od dávného středověku ho zrušili až komunisté v roce 1951. Je otázka, na jaké bázi má česká, v drtivé převaze sekulární společnost slavit náboženský svátek. Mít o den volna víc je evidentně příjemné křesťanům i nekřesťanům.

◆ **Zastane se EU křesťanů?** „Mohu ujistit, že Evropský parlament přispěje k ochraně křesťanů, kdekoliv to bude možné,“ prohlásil 1. 12. v Bruselu předseda EP Martin Schulz v závěru konferencí věnované mezináboženskému dialogu a situaci křesťanů ve světě. „K pronásledo-

vání dochází mimo EU, avšak nemůžeme si dovolit je přehlížet,“ uvedl.

Podle místopředsedy EP Antonia Tajaniho je křesťanství celosvětově nejpronásledovanějším náboženstvím: „Každý měsíc je napadeno nejméně 200 kostelů. Každý den a ve všech oblastech naší planety zaznamenáváme systematické násilí a pronásledování namířené proti křesťanům. Žádné jiné náboženské společenství nečelí tolika projevům nenávisti, násilí a agrese.“

Podle ČBK na setkání vystoupil také bratr zavražděného křesťanského ministra v Pákistánu Paul Bhatti, zakladatel komunity Sant'Egidio Andrea Riccardi nebo zpěvačka Helene Berhanová, jež sama čelila pronásledování. Ta konferenci uzavřela zpěvem gospelu.

◆ **V Praze proběhl hudební festival Vox.** „Jsi Bohem tohoto města, jsi králem těchto lidí, jsi Pánem tohoto národa...“ – tak začínalo motto letošního ročníku

Bluetree

hudebního festivalu Vox a také píseň God of This City britské kapely Bluetree, která byla hlavním zahraničním hostem festivalu.

Jednodenní ekumenická akce, za kterou stojí Arcidiecézní centrum pro mládež Praha, sdružení Pyramida a hudební vydavatelství Rosa, se 21. 11. v Pastoračním středisku v Dejvicích konala již podvanácté. Zúčastnilo se jí bezmála 300 lidí.

Tvorbu ze své debutové desky představili rapper Envej a skupina Adam Bubik Acoustic. Možnost užít si současné hity mladé generace (např. písně Hillsongu) nabídla americká v Česku žijící kapela Divine Attraction.

Kazatel KřSb Vizovice a ředitel festivalu United Petr Hůst' shromážděné oslovil promluvou o lásce k bližním, která může proměnit i celá města. Mladé návštěvníky festivalu povzbuzoval k dávání namísto brání a k odvaze snít a své sny uskutečňovat.

(Lucie Švábová)

◆ **153 uprchlíci: konečně do bezpečí.** Po určitých odkladech schválila 14. 12. vláda ČR projekt Generace 21 na přesídlení 153 křesťanů z utečeneckých táborů v Kurdistánu do Česka. Život víry o dění kolem projektu průběžně informuje. Že ČR uprchlíky přijme, slíbil český premiér Bohuslav Sobotka koncem října, po měsí-

cích jednání. Aktivisté fondu Generace 21 prostřednictvím médií (Blesk, Týden aj.) upozorňovali na průtahy, které i potom provázely rozhodování vlády. Slovensko přijalo skupinu 149 křesťanů uprchlých z Islámského státu mnohem operativněji

než Česko. Tato skupina na Slovensko přiletěla 10. 12., po třech měsících od začátku jednání. Podobná iniciativa byla úspěšná také v Polsku. Ve srovnání těchto tří zemí se Česko projevilo jako nejopatrnější a nejbyrokratičtější, nicméně rozhodnutí české vlády bylo jednomyslné. Přestěhování poslední třetiny uprchlíků má proběhnout až v dubnu, přičemž jakýkoli průtah může v situaci křehkého míru v oblasti znamenat zmaření akce a hlavně životů.

Přijetí uprchlíků uvítala i ČEA, která se rozhodla věnovat výteček sbírky Aliančního týdne modliteb 2016 na pomoc těmto přesídleným křesťanům a vyzvala k modlitbám, aby u nás našli dobrý nový domov a přátele.

(více na www.gen21.cz)